

Regele animalelor și șoricelul sau - Cum și de ce să ne facem prieteni -

Leul, regele animalelor, moțăia sub umbra unui copac, pe un deal de deasupra regatului său. Așa cum s-a întâmplat, un șoricel a dat de una dintre labele leului când rodea împrejur după mâncare. Regele animalelor s-a trezit. “Ce cauți aici deranjându-mi siesta?” a răcnit el.

Micul șoricel a chițăit cu frică și a spus: “îmi pare rău, Maiestate. Nu m-am uitat unde merg. Nu am vrut să te deranjez. Te rog nu mă mânca”.

“Norocul tău este” a spus leul “Tocmai am mâncat o cină bogată și sunt sătul – dar de ce nu te-aș zdrobi pentru că mi-ai stricat somnul?”

“Te rog” a pledat șoricelul “lasă-mă să plec. Dacă faci un lucru bun pentru mine, poate va veni o zi când voi putea face același lucru pentru tine”.

Leul a izbucnit în râs la gândul că micul șoricel ar putea face vreodată ceva pentru regele animalelor, dar pentru că nu-i era foame și pentru că șoricelul îi oferise ocazia să râdă bine a decis să-l lase să plece.

Multe săptămâni mai târziu leul își pândea prada când, și el, a căzut în capcana unui vânător. O plasă a căzut acoperindu-l complet. S-a luptat să se elibereze dar cu cât se zbătea mai tare cu atât capcana devenea mai strânsă. A scos un răget de durere și frică.

S-a întâmplat ca șoricelul să audă răgetul leului și să-l salveze. Cu dințișorii săi ascuțiți șoricelul a ros sfoara plasei, obținând o gaură suficient de mare ca leul să se elibereze.

“Aveai dreptate” a spus leul mulțumind șoricelului “bunătatea poate avea consecințe pozitive. Crezi că un leul și un șoricel pot fi prieteni?” Și se spune că leul și șoricelul au rămas prieteni până în ziua de azi.